

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttérli közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtatnak el.

Szeged, december 28.

Mindig részvétet támaszt bennünk, ha azt halljuk, hogy legszebb férfikorában hunyt el akár csak egy ismerősünk, vagy olyan ember, akinek nevét emlegetni hallottuk egyszer-máskor. Mennyivel nagyobb részvéttel fogadjuk hírét oly halálesetnek, midőn a közélet teréről dől ki ha csak egy közlegény is, aki szerény körében a kötelesség embere volt és részese a társadalom, a község vagy az ország ügyei intézésének.

A kegyelet adójával igazán nem kellene fukarkodnia a magyar társadalomnak sehol. Élőket ne koszoruzzunk, ne tömjénezzünk azoknak, kik becsülettel, buzgalommal töltik be kötelességeiket. Ne szédítsük el azokat sem, kik többet tesznek a szigorúan vett kötelességnél, akik nyugalmaikat áldozzák föl a közjóért. Hanem akiket elszólít közülünk a kérlelhetlen végzet, azoknak adjuk meg ne csak a végtisztességet, de őrizzük kegyelettel az emlékezetüket, mint példát az élők számára. Ugy is mind nagyobb mérveket ölt a közöny a társadalmi, községi és a politikai életben. Ugy is megritkultak egy évtized óta a sorok, melyekben oly lelkesen küzdöttek ennek előtte a haza szolgálatában.

Mély megilletődéssel jegyezzük föl kidöltét a közélet férfainak. Őszinte gyászszal vették hírét az országban mindenütt, hogy ifj. Ráday Gedeon gróf, honvédelmi miniszter negyvenöt éves korában elhunyt. Egy nagy család sarja költözött

benne örök nyugalomra legszebb férfi éveiben.

A boldogult mint katonatiszt kezdte pályáját és a hadseregtől visszavonulva, élénk érdeklődést tanúsított oly közügyek iránt is, melyekkel katonai multu emberek legkevésbé szoktak törődni. Ráday Gedeon gróf a közgazdasági kérdésekkel is foglalkozott egy időben és lelkes barátja volt a magyar iparosoknak, sőt egy ízben még mandatáriusaként is szerepelt vidéke iparosainak egy országos értekezletén.

Olyan jelenség ez egy magyar arisztokrata életében, melyet érdemes följegyezni. Kivált most, mikor azt látjuk, hogy a kaszinó ifjai és részint öregjei is egészen más irányban tevékenykednek, mikor a sport kerekedik fölül a legelőkelőbb családok tagjainál, sőt még a született törvényhozók is teljesen elzárkóznak a közélet kötelezettségei elől és olyankor lépnek föl csupán zárt sorokban, tömegesen, midőn a reakciónak lehet szolgálniuk.

Annál sajnósabb ez, mert a született uraknak könnyű dolog nevükhöz méltó szerepet nyerni a közéletben, ha erre meg van bennük a tehetség és jóakarát. A kormány jelenlegi elnöke valósággal fűrkészi az ilyen embereket és nagynevű családok tagjaival szeret paktálni, hogy tekintélyt szerezzen kabinetjének. Így lett honvédelmi miniszter Szende Béla halála után Ráday Gedeon gróf is. Nagy mult nem volt mögötte, nagy tetteket senki sem várt tőle. Sőt bizonyos félelemmel fogadták kineveztetését, mert

Vesztére. Amint beléptek, már ott várakozott egy bécsi rendőr és Liebenre a törvény nevében rátette kezét.

Klára ezt látva, menekülni akart, de kedvesének nem akaródzott magára venni a lopás bűnét. Odszólott tehát a rendőrnek, hogy tulajdonképen ez a hölgy az ékszer-tolvaj. Védekezett Klára mindenféleképp, de Lieben rávallott, hogy odahaza még meg van a légrágrább ékszer és a rögtön megejtett házkutatás után Klára a büntetésével együtt fődözet alatt utazott Bécsbe a fenytő bíróság elé . . .

Mayer Ferenc ezalatt még szomorúbb véget ért. Hogy anyja elűzte, Klára pedig megszökött előle, nem tudott mihez fogni a gyámoltalan ifjú. Ameddig értékesíthető holmija volt, eltemetődt valahogy, de aztán a zsebmetszők és betörők társaságába keveredett és egyelőre csak ügyetlenségén mult, hogy nem — — czimborának.

Itt a teljes elsüllyedés veszélyétől lobbanékony szíve és ebből származott bal-esete mentette meg a szerencsétlen ifjút. A zsványtanyán beleszeretett egy szőke lányba, ki abból élt, hogy zsebmetszők szeretője volt. A leánynak tetszett a csinos ifjú, ki néha nagy örökségről is szokott beszélni, és megcsalta érte hűség társát, az izmosságáról ismeretes Schlosser Fülöpöt.

Fülöp nem vette tréfára a dolgot. Megintette Mayer Ferencet, hogy kötődjék az ő tanyájukról és ne csábítsa el más becsületes zsvány szeretőjét, mert különben baj lesz . . .

Rá sem hajtott a fenyegetésre Ferenc.

Es egy sötét téli estén, mikor éppen a büntanya felé ballagott botorkálva, hirtelen elébe állt az izmos Fülöp és oly

hogy a közös hadseregben szolgált előbb mint katonatiszt. Attól tartottak, hogy nagyon is engedelmes, nagyon is készséges lesz a közös hadügyi miniszterrel szemben.

Ez a félelem alaptalan volt. Ráday Gedeon gróf, dacára katonai multjának, nem lett engedelme sebb Bécs felé elődjénél. Ezt az érdemét el kell ismerni. Mert érdem az is a mi közösügyes viszonyaink mellett, mely ugy is kiszolgáltatja a honvédséget a közös hadügyminiszter akaratának, mint ahogy az egész magyar kormány Bécsből várja a szándékai és tettei helybenhagyását.

Kévéssel tovább egy évnél volt honvédelmi miniszter Ráday Gedeon gróf és mégis két, legalább is rokonszenves dolog emléke fog nevéhez fűződni. Egyik a Ludovika-Akademia reformja, melyért a jelen viszonyok között kétségkívül köszönet illeti alkotóját, másik az egyéves önkényteseknek a honvéd csapatok kötelékébe való beosztása.

Kivált ez utóbbi szerencsés tette volt Ráday grófnak. Azalatt, hogy ő ravatalon fekszik, pár száz tiszti okmányt állítanak ki oly volt egyéves önkénytesek számára, kik a közös hadseregben szolgáltak és a honvédségnél pár heti gyakorlat után szerezték meg a tiszti minősítést. A honvédség sokat nyer ez intelligens fiatalsággal tényleg is, de nemcsak a tartalékos tiszti állomány kiegészítése az egyetlen előny. Nagyobb, sokkal nagyobb előny rejlik abban, hogy az előkelő és értelmes magyar ifjuság bevonása a honvédeknek a

erővel döfte készt a mitsem sejtő Ferencz szívébe, hogy menten halva rogyott a következőre . . .

Másnap reggel találták meg a rendőri közegek és elszállították holttestét a kórházba, hol éven át ezer meg ezer siratlan hullát teritenek ki a márvány asztalokra, tananyagul az orvos növendékeknek.

Itt látta viszont eltévedt fiát Mayer Mathiásné, a megtört özvegy . . .

Hírlapok közölték a gyilkossági esetet, melynek Mayer Ferencz, a milliomos fia áldozatul esett és kiszínezték a történetet száz meg százféleképp.

Mayer Ferencz volt neje: Linka könyezve olvasta e szomorú történetet, melyben neki is oly gyászos szerepet nyújtott végzete. Ekkor léptek be éppen Hohenthal báró és Hirsch Samu.

Hohenthal báró egy szép nőt vezetve karon: Wallhofer Hedviget, kit menyasszonya gyanánt mutat be Stockingeréknek.

Az öreg Stockingerné végtelen örömmel fogadta a látogatókat. Jól tudta, milyen jelentősége van.

Csakugyan Hohenthal báró vette át a szót kölcsönös üdvözlések után és ki-méletes célzással Mayer Ferencz szomorú végére, sürgette a lakodalmat, melynek Hirsch barátja és Linka között most már mi sem áll útjában.

Mert együtt akarom megülni a saját lakodalmamat legjobb barátommal, fejezi be Hohenthal báró rábeszélő szavait és kézen fogva Linkát, a kis lány módjára piruló Hirschhez vezeti őt.

A sokat szenvedett asszony, valódi özvegyiségnek első napján nyugodt lélekkel és benső megnyugvással borul keblére az egyáltalában nem csábító külsejű Hirschnek. Tudja, hogy ezen a széles

polgári társaságban is egészen más helyet jelöl, mint a közös hadsereg tisztjeinek.

Aki Ráday gróf örökét átveszi, jó szolgálatot tesz emlékezetének, ha a honvédség és polgárság közti köteléket még szorosabbra fűzi, és revidálja azt a házassági szabályzatot, melyről most nem akarunk ítéletet mondani.

Közös miniszterek kiténtetése. Bécsből azt jelentik, hogy ő felsége földszintette gróf Kálnoky külügyminisztert a szent István-rend nagykeresztjével, Kállay közös pénzügyminisztert pedig a Lipót-rend nagykeresztjével.

A kiállítás bejelentési határidejének meghosszabbítása. Zichy Jenő gróf az 1885-ki budapesti ált. kiállítás országos bizottságának másodelnöke a kerületi kiállítás bizottságokhoz a következő körlevelet intézte: A bejelentési határidő lejártának közeledtével több oldalról azon kérelemmel fordultak hozzám, hogy a bejelentési határidő, térdij fölemelés nélkül, meghosszabbíttassék. Minthogy a kiállítás bizottságok több helyen elkésve alakultak meg s így a bejelentési szándékozók a kitűzött rendes határidő alatt sok esetben önhibájukon kívül nem jelenthették be tárgyaikat; minthogy továbbá az általános szabályzat értelmében az orsz. bizottság föl van hatalmazva arra, hogy a kiállításra tárgyakat a bejelentési határidőn túl is térdijfölemelés nélkül elfogadjon: mindezeknél fogva tájékoztatom és a kiállítási szándékozók megfelelő fölvilágosítása végett értesítem a t. bizottságot, hogy mindazon bejelentésekre nézve, amelyek az illetékes bizottság elkészített megalakulása miatt nem nyújtattak be a kellő időben, ugy nemkülönben azon tárgyak kiállítására nézve is, amelyek a kiállítás emelése érdekében szükségesnek mutatkoznak, a rendes térdijon fölül megállapított 10% térdij-

mellen mindenkor védelmet fog találni az élet bármily nehéz viszonyai között.

Hohenwang kastély megeléknült nem-sokára. A báró ott töltötte mézes heteit Wallhofer Hedviggel.

A nyolcadik héten vendégül jöttek Hirsch és neje, kik aközben nagy nász-utazást tettek és azzal a bizonyossággal tértek vissza idegen országokból, hogy egész életre kötött szövetségüket nem lesz oka megbánni egyik félnek sem. Linka is megszerette férjét szívéből, mert Hirsch jósága, szívéllyessége nem ismert határt és a mellett ritka műveltségével is lebilincselte az üres, hiu fénytől amugy is megundorodott Linkát.

Kedélyes napot töltött éppen a hohenhangi kastélyban a két új pár, midőn mindnyájuk meglepetésére özvegy Mayer Mathiásné jelentette be a szolgál.

Mély gyászban, a bánattól megtörve lépett be a büszke asszony és szinte térdre roskadt az elébe siető Linka előtt.

Még csak a kegyed bocsánatára van szüksége szegény Ferencznek, hogy nyugalma lehessen a földben, szólt megindult és megindító hangon. En rég megbocsátottam neki, amit ellenem vétett.

Elfeletem a bántalmakat és megaláztatásokat! felelte Linka meghatottan. Ferencz megbűnhődött nagy vétkeiért!

Mayerné szemeiben az öröm egy sugara villant meg. Teljesítette ezt az utolsó kötelességét is.

Szegény boldogtalan asszony, most már elmehet pihenni a milliomos férje mellé.

TÁRCZA.

Festett világ.

Bécsi korregény.

Írta: G l i n s k i F.

Befejezés hűseink sorsáról.

Regényünk eddigi eseményeinek befejezésekké meg egyet-mást tartozunk elmondani röviden.

Reisner Klára a Göllersheim bárónétól ellopott drága ékszerekkel Berlinbe szökött, ott remélvén találni szeretőjét és büntetését: Lieben Alfrédet.

Csakugyan itt telepedett meg az egykori színész és megmaradt kis pénzével korcsmát nyitott az egyik külvárosban. Az üzlet nem igen jól ment és korántsem jövedelmezett eleget a Lieben költséges kedvteléseinek kielégítésére. Adózárokba és részint családokba keverett tehát és a börtön ajtajához nagygyon közel állott már akkor, midőn oda érkezett a Mayerné üldöztetése elől menekülő Reisner Klára.

Roppant örömmel fogadta Lieben Alfréd a drágaságok birtokában lévő kedvesét. Klára azonban csak félig-meddig bízott a jó madárban. Ékszereinek csak felét bízta rá elzálogosítás végett, a legértékesebb gyémánt-ékszert megtartotta végszükségére.

Lieben egy ismerős uzsoráshoz vitte a rábizott ékszereket és azzal a hirrel jött vissza, hogy az harmincezer márkát akar kölcsönözni a zálogra és hogy az összeget másnap kifizeti.

Klára kételkedett is a Lieben igazmondásában, meg aztán félt is rábizni a nagy összeget, hát másnap vele együtt ment az uzsoráshoz.

többség elengedése kijelölésbe helyezhető. Erről a t. bizottságot oly fölkérésrel értesitem, hogy a bejelentések fölküldése alkalmából esetrel-estére adjon véleményt a tekintetben, vajjon az illető bejelentésre nézve a térdijöbblet elengedését ajánlatosnak tartja-e? Ezen rendelettel a kiállítás közönség általános óhaja teljesül. A szegedi kiállítási bizottság is csak minap kérelmezte ezt a központnál.

Zágrábból sürgönyzik decz. 27-ről: A tartománygyűlés holnapi ülésében Kresztics Miklós elnök és Hrvát Mirkó első al-elnök levelei fognak fölolvastatni, melyekben mindkettő elnöki állásáról való lemondását hozza a ház tudomására. Kresztics levele következőleg hangzik: „Tisztelt ház! Az eddig bennem helyezett bizalomért mélyen érzett hálámat kifejezve, lemondok a horvát-szlavon király-ságok tartománygyűlésének elnökségéről.” Hrvát alelnök levele következőleg hangzik: „A volt határőrvidék képviselőinek a horvát-szlavon tartománygyűlésbe történt belépésével a tartománygyűlés csak most egészítettvén ki teljesen, a végvidéki képviselők igazolása után az elnökségnek a teljes ház által leendő megválasztatása válik szükségessé. Ennélfogva kötelességemnek tartom, hogy első al-elnöki tisztemről ezennel lemondjak.”

Valamennyi pártkör délután értekezletet tartott, melyben a Vojnovics által előterjesztett, a czimráblára és a királyi biztosságra vonatkozó indítvány elhalasztásának kérdésével, továbbá a határvidéki képviselők igazolásával és az indemnitás-javaslatával szemben elfoglalandó álláspont képezte a megvitatás tárgyát. Mint mondják, a kisebbség meg akarja kísérleni, hogy az indemnitás megszavaztatását január 1-ig lehetetlenné tegye, úgy, hogy ezen ügy legalább január 10-ig elintézhető ne legyen.

A legutóbbi ülésszak alkalmával elfogadott, a tartományi csendőrség nyugdíjaztatásáról szóló törvényjavaslat legfőbb helyen nem nyert szentesítést. Az említett törvényjavaslat újból való tárgyalás végett, a tartománygyűléshez visszakerkezett.

Aradon, mint az ottani „Arad és vidéke” írja, érdekes tanácskozások folytak Metianu János román püspök elnöklése alatt. Az aradi és karánsebesi román-egyházmegye egyaránt az időben, midőn a román egyházak elváltak a szerb hierarchiától, négyszázezer forint alapot vettek át, mely összeg időközben kamatozás folytán hétszázezer forintba növekedett. Ez az alap eddig közösen adminisztráltatott, azonban úgy az aradi, mint a karánsebesi egyházmegyében már 1868 óta volt egy párt, mely az alap különválasztását sürgette s amellett agitált. Az ügyet a múlt évben tárgyalta a szerb-egyházmegyei kongresszus, hol kimondatott, hogy az alap külön választandó. — E határozat foganatosítása végett úgy az aradi, mint a karánsebesi egyház delegációt küldött ki, melynek főadata volt fölülvizsgálni a közös alap kezelő bizottságának eddigi működését s azt a zsinatok által megállapított kulcs szerint a két egyházmegye között fölosztani. A két delegáció Metianu püspök elnöklése alatt vasárnap és hétfőn tanácskozott s elhatározta, hogy albizottságot küld ki, miután az egyes téttelek átvizsgálása s az alap megosztásának előmunkálata így czélszerűbben fog eszközöltetni.

Ifj. gr. Ráday Gedeon.

Budapest, decz. 27.

Ifj. gr. Ráday Gedeon honvédelmi miniszter hosszas torokbetegségének esett áldozatul. A haláleset, mint Bécsből írják, oly váratlanul jött, hogy a kezelő orvosokat is egészen meglepte. A miniszter Billroth tanár kezelése alatt állott s még ezelőtt 10 nappal is mindennap kikocsizott, de azóta kénytelen volt szobáját üríteni s később ágyban fektüdni. A beteg torkában fájdalmas daganat képződött, mely tegnap hirtelen fuldoklási rohamot okozott s halállal végződött. Az elhunyt gróf hozzátartozói és a magyar miniszterek ma reggel Bécsbe érkeztek, hogy az intézkedéseket a temetésre nézve megtegyék.

Az elhunyt ifj. Ráday Gedeon gr. honvédelmi miniszter családja ma számos részvénytílatkozatot kapott, így a többiek közt Kállay közös pénzügyminisztertől, ki személyesen fejezte ki részvétét. Dél-

előtt 11 órakor Schnitzler tanár kormánytanácsos a holttest fölboncolásához fogott. Schnitzler tr. tegnap a beteg honvédelmi miniszterhez azonnal oda hivatott, midőn ezt fulladási roham fogta el, azonban a megjelent orvos már csak a bekövetkezett halált konstatálhatta. Ráday gr. gyermekei ma az elhunyt ravatalánál imádkoztak. Lajos Viktor főherceg már tegnap fejezte ki részvétét az elhunyt Ráday gr. családja előtt és ma diszes koszorút küldött a ravatalra.

A holttestet még tegnap délután koporsóba tétetett s vagy ma este, vagy legkésőbb holnap reggel Budapestre szállíttatik, hol az ünnepélyes temetés s illetoleg beszentelési szertartás szombaton délután 3 órakor fog végbemenni. Beszentelés után a holttestet Aszódra, innen Ikladra viszik, hol a családi sirboltban fog örök nyugalomra tétetni.

A ravatal a honvédelmi miniszteri palota nagytermében fog fölállíttatni.

A honvédelmi miniszterium megtette a szükséges intézkedéseket, hogy az elhunyt miniszter az öt megillető katonai pompával temetessék el. A honvédelmiságok már megkapták az ide vonatkozó utasításokat.

Ifj. gr. Ráday Gedeon holttestét ma délelőtt boncolták föl Bécsben.

A holttest boncolását Weixelbaum és Schnitzler orvosok végezték, Skofitz és Szongoth asszisztensek segédlete mellett. A boncolás nyelv- és torokmirigy-rakot konstatált.

A boncolás bevégeztével a bécsvárosi főorvos megadta az engedélyt az iránt, hogy az elhunyt miniszter holttestét még a mai nap folyamán Budapestre szállíthassák.

A Taaffe kabinet összes tagjai ma délelőtt megjelenvén a halottas háznál, az özvegy előtt részvétüket fejezték ki.

Gróf Ráday Gedeon, az elhunyt honvédelmi miniszter ravatalára Pestmegye közönsége diszes koszorút fog helyezni. A boldogult tagja volt a megye köz-igazgatási bizottságának s erről miniszterre történt kinevezetése alkalmából mondott le; tagja volt azonfölül a törvényhatóság bizottságának. A megye az Ikladon végbemenendő temetésen küldött-ségileg fogja magát képviseltetni.

Tisza Kálmán miniszterelnök táviratilag tudatta Ráday gróf elhunyt honvédelmi miniszter özvegyével részvétét. — Az uralkodóház tagjai, az osztrák miniszterek és Fejérváry b. államtitkár, — ez utóbbi a magyar kormány és a honvédelmi miniszterium nevében — gyönyörű koszorúkat küldtek az elhunyt ravatalára. D. u. 1/25 órakor a holttest üvegkoporsóba helyezett s végbement az ünnepélyes beszentelés. A szertartást, melyen csak az elhunyt legközelebbi rokonai és a magyar főurak voltak jelen, dr. Witz-Stöber lelkész végezte, ki rövid beszédben emlékezett meg az elhunyt-nak hazája körül szerzett érdemeiről. A szertartás után az üvegkoporsó lezáratott és antik rézkoporsóban helyeztetett el. Esti 9 óra után a koporsót az osztrák-magyar államvasut pályaudvarába szállították s ott fakoporsóba téven, a vonaton elhelyezték, mely 10 órakor indult Budapest felé. A család tagjai és a magyar főurak a holnap reggeli gyorsvonaton érkeznek Budapestre.

Előfizetési fölhívás

SZEGEDI NAPLÓ

1884-ik évi
első évnegyedére.

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidékre postán küldve értendő.

A kiadóhivatal.

Ujdonságok.

— Deczember 28. —

Bucsuzó közgyűlés. A kir. biztosság távozása alkalmából rendezendő ünnepélyességek sorrendjében f. hó 31-ére tűzetett ki a diszközgyűlés, melyen Tisza Lajostól bucsút vesz a hatóság. A törvényhatósági meghívók már szétküldettek a közgyűlésre, mely a jelzett napon délelőtt 10 órakor fog megtartatni. E helyen említjük meg a polgárság tegnap délután tartott értekezletének azon határozatát, hogy a távozó kir. biztos tiszteletére 30-án, vasárnap este tartják meg a tervezett fáklyászenét. A kiküldött rendező bizottság ezirányban már megkezdte működését.

A hetes bizottság tegnap tartott — ez évi 50-ik — ülésében 38 fél részére 107,650 forint kamatozó kölcsönt szavazott meg az állami kölcsön-alapból. Utolsó ülését a bizottság f. hó 31-én tartja.

Az építkezés az utolsó hónapban. Az építkezési bizottság mai, az idén 106-ik ülésében, 6 építkezés iránt benyújtott kérvényt vett tárgyalás alá, melyekre nézve az építkezési engedélyek kiadását a tárgyalás alkalmával azonnal javaslatba hozta. A kérvények a következők: Földszintes épületekre: Kelemen István (Uj-Szegeden, a népkert-soron), özv. Virág Károlyné (a Sándor-utcában), Gyálai Mátyás (a budapesti-sugarúton), Scheinberger és Popder (a Csaba- és Tabán-utcák sarkán), Szanka János és neje: Ördög Rozál (a föltámadás-utcában), Bagih Lajos (a hétvezér-utcában), Az építkezési bizottság holnap, s f. hó végeig naponként tart ülést.

A kir. biztosság megszünésének küszöbén napok óta folytatja a rekonstrukcionális munkákat átadását. Tegnap a közterek és a szivattyutelepeket vette át a város, ma a körtöltésre került a sor. Délelőtt 10 órakor mentek ki a helyszínre: a kir. biztosság részéről Kelemen Mór miniszter. tanácsos és egy műszaki közeg, a város részéről: László Gyula tnök, Tóth Mihály főmérnök, Rainer József tanácsjegyző és a kiküldött törvényhatósági bizottsági tagok. A kettős bizottság a körtöltés vonalát bejárva, a déli órákban fejezte be kiküldetését. A kir. biztosság részéről kezelési utasítások is adtak a városnak, amely szerint a körtöltés a jövőben föntartandó lesz.

Halálozás. A szegedi m. kir. II. honvédkerület tisztikarának gyásza van. Mint egy hozzánk beküldött gyászlap jelzi, Urbanovszky Imre százados hadbíró f. hó 26-án reggel, életének 37-ik évében elhunyt. Derék katona volt, kit tisztársai nagyra becsültek. Temetése a katonaság részvétele mellett ma délután 3 órakor ment végbe a honvédtiszti pavillonból. Béke poraira!

Az új vízvezeték tervezete, melyet Grahns készített, a mai naptól kezdve a polgármesteri hivatalban közszemlére van kitéve, hol azt az érdeklődők a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Vállalatok bérbeadása. A tanács ujabban ismét két városi vállalat fölött megtartott ajánlati verseny eredményét hagyta jóvá. Ezek: a Kovács és Bognár munkák vállalata, mely Kovács Józsefnek, továbbá az óra fölhúzás és igazítás vállalata, mely Brauswetter Jánosnak adotta ki, előbbinek, mint legelőnyösebb, utóbbinak, mint egyedüli vállalkozónak.

A mars-tér nyomorúságos állapota már többször volt szó lapunkban s ezt újból fő kell ezuttal is elevenítenünk, mert valóban elszomorító dolgokat tapasztalunk, ha a város ezen ugyyszolván egyetlen kellő nagyságú piacsterén végig tekintünk. — Mióta a tél beállott, azóta az egész tér valóságos tófenékké változott. A vásáros kocsi agyig sárban, vízben kénytelenek állani s a piaci közönség térdig gázol a pocsátában. Ritka hetivásár, hogy szekértörés nem fordulna elő. Ma is fél napig vergődött egy tengelyig súlyos kocsi a tér közepén, végtére is 4 lóval kellett ki-

vontatni. A városnak oly szép jövedelmet hajtó tér nyomorúságos állapotán csakugyan kellene már valamilyen segíteni, mert a vidéki közönség egyszer majd egyet gondol s nem látogat el az állatkínzó szekérpusztító piacra. Akkor pedig a város érdeke és a közönségé is egyaránt szenvedni fog.

A Pfann-családot súlyos csapás érte. Ifj. Pfann József özvegyének 7 éves kis Nelli leánykája tegnap délután elhunyt. A drága kis halottat holnap d. u. 3 órakor temetik a család Horváth-Mihály-utcai lakásáról. Nyugodjék békében!

Senkinek se kell. A Matyér halálszati jogát a tanács által e czélból kiküldött bizottság ma adta volna bérbe, ha bérli jelentkezett volna a délelőtt 10 órára kitűzött kíváncsi versenyre. Senkinek se kell, miről a bizottság további intézkedés végett jelentését megteszi a tanácshoz.

A szervező-bizottság ma délután folytatta s egyszersmint befejezte üléseit. Tárgyalás alatt volt a szervezeti szabályok utolsó fejezete a szakhivatalok és a fizetésekről, melynek megvitatása után a szabályzat bezáratott és aláíratott. Intézkedés történt a szabályzatnak mielőbb leendő kinyomattatásáról, hogy közgyűlés elé kerüljön, a törvény értelmében a jövő évtől kezdve életbeléptethessék.

Az építészeti hivatal a napokban között fölszámolásunk folytán a Lechner-ter északkeleti részén volt járhatatlan utrészét azonnal helyreállíttatta, mit is ezenel dicsérőleg köz tudomására hozunk.

A városi színházban holnap, szombaton Dóczy Lajos költői nyelven irt pályanyertes vigjátéka: a „Csók” kerül színre. Vasárnap Tisza Lajos kir. biztos tiszteletére díszelőadás rendeztetik, melyen egy alkalmi költemény elszavalása után „Egy nő ki az ablakon kiugrik” népszimű fog színpadra kerülni. Ez előadás, tekintettel a fáklyásmenetre, kivételesen 8 órakor veszi kezdetét.

Mégse lesz bál a színházban. Említettük volt, hogy a kereskedő-íjjak egyesülete kimondta, hogy jó hírnevű bálját az idén a színházban óhajtaná megtartani, mi czélból kiküldött egy bizottságot, hogy költségvetést állítsa össze. A bizottság kiküldésében eljárás eredményéről tegnapelőtt tett jelentést az egyesületnek, melyszerint, a színházban megtartandó bál költsége kevesebb 1400 frtra rug, miből 300 frt csak a világításra esik. Ennélfogva nehogy az egyet ilyen óriási kiadás által erejét kimerítse, elhatározta, hogy inkább bál nélkül tölti el ezt a farsangot, mintsem olyan rendkívüli költségbe vesse magát.

Egy rémes éj a csanádi vasuton. A napokban egy — az arad-csanádi vasuton ékeztet — utas a következőleg beszámolt el említett vasutvonalon tett utazása közben átszenvedett élményeit: Csipős észak-keleti szél mellett szállottunk be éjjeli négy órakor coupénkba, melyben valami halvány piszankolás küzdött élet-halál harcra a vastag sötétiséggel. E küzdelem megdőbölt. Mi lesz velünk, ha a siker valamiképp ez utolsó részére talál elődni! Amitől féltünk — borzalom! bekövetkezett. Az indulást jelző harmadik csöngetés coupénk ajtaja bevágódott s ez adta meg annak a szerencsétlen kis derengésnek, mely a tetőzetről még lehetett, a kegyelem döfését. Megszűnt élni. A győztes sötétség elfoglalta a kivitt tért. Borzalmas sötétség környezett. Első pillanatban eszembe jutott boldogult Bernát Gáspár, ki olyan vastag fekete sötétséget élt át, melyből a debreczeni vargák szurkot vágtak. Oh boldog idők! Most jönnek ide azok a vargák: volna mit vágnak! De nem jöttek, s mi tovább is gyakoroltuk magunkat annak nézésében, mit semmiféle emberi szem meg nem láthatott volna, t. i. hogy kik és hányan ülünk együtt Ezalatt a vonat megindult. Hogy tulajdonképp meddig tartott az indulás, nem tudhattuk, mert a gyorsasága után itélve folytonosan azt gondolhattuk, hogy most indul. Tehát a vonat megindult és mi hiába kértük a vezetőt, hogy gyújtson világot. Én behúzódtam egy szögletbe, elővigyázóan tapogattam meg tárczámat és pisztolyomat s elkezdtem gondolkozni. Eszembe jutottak mind azok a borzasztó históriák, melyeket valaha „Kaland a vasuton”, „Vasuti kaland”, s más ilyen czimeken Rózsa Sándorról, a siux indiánokról stb. olvastam. Ekkor szomszédomban olyan hangot hallottam, mintha valaki a bicskát fente volna. Pisztolyomhoz nyultam, azonban hamar észrevettem, hogy csak egy ember horkol. Ilyen és hasonló félelmek közt értünk 7 órakor Mezőhgyesre, hol már a jó

természet kezdett világot gyujtani. Ajánljuk a zsebvágó urak figyelmébe.

— **Járdatolvajok.** A hüvösebb időjárás beállta óta a gyalogjárdák pallóit az egész város területén kezdik fölfeszíteni s elemelgetni. Ez a művelet természetesen éjszaka szokott történni, de a napokban már az is megesett, hogy egy rókusai polgár este 7 órakor hazamenet már hült helyét találta a járdapallóknak. A jó erősen leszegezett pallók nincsenek úgy kitéve az eltolvajlás eshetőségének, mert egykönnyen nem bírják fölfeszíteni, ez okból nagyon ajánlatos, hogy a háztulajdonosok gyalogjáróik pallóit jó erősen leszegezzék. De az sem ártana, ha a rendőrség lest vetne a járdatolvajokra.

Polgárok!

Tisza Lajos kir. biztos ur önméltósága, városunk feledhetlen újjáteremtője körünkől távozik.

Szeged hálás népe a nagy férfiúhoz méltón kíván búcsúszóletének kifejezést adni, s azért alulírt bizottság a rendező ünnepélyek sorába f. hó 30-án, vasárnap esti 7 órára a fáklyásmenet megtartását is fölvette.

Fölhívjuk tehát a város összes polgárait, hogy evégből a jelzett napon esti 6 órakor a felsővárosi kiskaszinó előtt megjelenni szíveskedjenek.

A rendező-bizottság megbízásából:
Koczor János, biz. titkár.
Fukász György, biz. elnök.

Meghívás.

Az V. kerületben választandó 6 városi képviselő kijelölése ügyében folyó hó 29-én, azaz szombaton este 6 órakor a rókusai népkör helyiségében tartandó értekezletre az V. kerület választó polgárai ezennel meghívhatnak.

Szeged, 1883. decz. 28.

A népkör tagjaiból alakult bizottság.

Különfélék.

— **Egy méregkeverő.** Leidenben (Német-alföld) egy 45 éves Van der Linden nevű három gyermekes asszony azon vád alatt áll a törvényszék előtt, hogy néhány év alatt 16 egyént mérgezett meg, kik mindnyájan atyáifai voltak. Ezeknek az életét titokban biztosította különféle biztosító társulatoknál, hogy aztán megmérgezzék őket s a haláluk esetére meghatározott összeget zsebre rakja. A bűnt a következő körülmények közt fedezték föl: Egy leideni családban ugyanazon napon meghalt az anya és egy nyolcz hónapos gyermek. Az apa is megbetegedett s kórházba kellett szállítani. Mind a két esetben szemmel láthatók voltak a mérgezés jelei s a mérgezést teljesen megállapította a holttestek boncolása. Kiderült azán, hogy Van der Lindenné volt ott náluk s mérget dobott a tejbe, mely a tűzhejyen melegedett. Erre aztán észbe jutott mindenkinek, hogy a Lindenné rokonai közül sokan haltak meg mostanában ugyan azon betegségi tünetek mellett. Ezek közül aztán kiástak néhányat, akiket konstatálni lehetett a mérgezést: A vádlott bevallotta tettét. A férje teljesen ártatlan. Az a sajátságos a dologban, hogy neki is öt gyermeke halt meg ugyan azon tünetek közt. A szörnyeteg a hagai börtönben várja büntetését.

— **Rémület a gőzfürdőben.** Botusánban (Románia) a következő szerencsétlenség történt a „Tziganin ea“ külváros gőzfürdőjében e hó 26-án. A nemrég újalakított fürdőben mintegy 100 nő volt, amidőn egy asszony egy medenczéből akart forró vizet bocsátani egy kannába, de kezét megégetvén, fölrántotta a csapot, mire roppant erővel szakadt ki a forró víz, olyan gőzt fejlesztve, melytől csodálatos semmitsem lehetett látni. A fürdőzők nőket ezenfelül az a kiáltás „tűz van!“ is elérítette s részben a padokra másztak, részben keresték a kijárást, melyet a nagy gőz miatt megtalálni nem bírtak. A forró légben a tartózkodás mindig nehezebbé vált s kétségbeesésükben legtöbben lezárták a padokról, bár a halált már egészen elborította a forró víz. Játgatásokra elősiettek a fürdőszolgák s megmentették őket rettentő helyzetükből. Mintegy husz nő sebesült meg több-kevesebb súlyosan, sőt kettő még életét is veszítette sebei következtében; nehányan meg sebesültek meg, hogy az ablakon át kiugrottak az utcára. Ugyan-e fürdőben 1862-ben is történt szerencsétlenség: egy szoba menyezete beszakadt, s több fürdővendéget temetett romjai alá.

— **Százötven gyémántgyűrű.** Berlinben decz. 23-án este nagy ékszerlopás történt. A Friedländer testvérek ékszerüzlete tömve volt vevővel, midőn két elegánsan öltözött hölgy lépett be s gyémánt gyűrűt mutatott magának. Mig az egyik nő a vásárlással foglalkozott, a másik egy vörösbarna bőr-etuit, melyben 150 gyémánt gyűrű igen értékes kövekkel volt, zsebre dugott. A lopást még az este folyamán észrevették. A két nőt a nemzetközi nagy tolvajbando tagjainak tartják s a rendőrség állítólag már nyomukban van. Az ellopott gyűrűk 60—100,000 márka értéket képviselnek.

— **Ritka torzszülött.** Alföldi Lajos süködsi körorvos egy kiváló érdekességű és igen ritka torzszülöttet küldött Scheuthauer Gusztáv tanárnak, az egyetemi kórbonczatani intézet igazgatójának. A torzszülött többrendbeli fejlődéstani rendellenességei közül legérdekesebb az, hogy a gerincoszlop alsó tele a 4-ik hátsóigolyától kezdve egész vastagságban kettévált és az így létrejött hasadékon keresztül a vékony belek maguk előtt tolvaa hashártyát, kinyomultak s az ágyék tájékán kiemelkedő daganatot képeznek. A gyermek természetesen halva született és borszeszben praeparálva küldetett föl az intézetnek.

— **Kancsuka helyett halál.** Luszkban Volhyniában két lengyel állott a törvényszék előtt, Wierzbicki és Wilczinski, kik 1883-ban Szipériába voltak száműzve, de ezelőtt kevés hóval onnét megszöktek, törvényszék elébe állítottak. Wierzbicki 50, Wilczinski 43 éves. A törvényszék az elsőt kilenczven kancsuka ütésre és élethossziglani bányamunkára, az utóbbit 10 évi bányamunkára és élethossziglani száműzésre ítélte. Midőn az ítéletet kimondották, Wierzbicki fölugrott s így kiáltott föl: „Átok rátok, ti lélekgyilkosok, holnap nem fogtok látni“, ezzel kést döfött torkába. Nagy zavar támadt, mely közben Wilczinskinek elmenekülni sikerült. A közbíró mindazokat a törvényszéki tagokat, kiknek távolléte alatt Wilczinski megszökött, elfogatta.

— **Nagy tűz pusztított e hó 25-én** Brüsszelben. Az „Ou printemps Universel“ ismert brüsszeli czég világhírű gyári raktára égett el. A tűz e hó 24-én éjjel 1 órakor tört ki. Mire a tűzoltóság megérkezett, a monstre-raktár második emeleti helyiségei már teljesen lángokban állottak. A szomszédépületek is veszélyben forogtak. Ablakaik megrepedtek a nagy hőségtől s a nagy vihar a lángtengert csak úgy könnyedén csapkodta a falakhoz. A tűzoltóság gőzszivattyúi oltásközben megtagadták a szolgálatot. Reggeli 3 óra tájban a hatalmas épület tetőzete borzasztó robajjal beszakadt. Hat órára a tűz már lokalizálva s részben el is volt oltva és már csak az oszlopos füstfellegek és a hamvakban fekvő épület romjai jelezték a pusztulás szomorú helyét.

— **Egy szabadságharcos szomorú vége.** A budai irgalmasok kórházának örültek osztályában tegnapelőtt este Vasváry Béla, az olasz konzulatos volt titkára meghalt. Vasváry, mint 15 éves ifjú részt vett az 1848—49. szabadságharcban, hol számos ütközetben, ritka bátorsága által tüntette ki magát. A szabadságharc után Olaszországba menekült, hol az olasz hadseregbe lépett és őrnagyi rangra emelkedett. A megkegyelmezés után visszatért hazájába és a fővárosi rendőrségnél mint iktató nyert alkalmazást. Itt főleg a szervezés körül szerzett sok érdemet, míg a budapesti olasz konzulságnál titkárrá alkalmazták. Két évvel ezelőtt nagy föltűnést keltett a fővárosban, midőn Vasváry egy nyilvános mulatóhelyiségben hirtelen megőrült. A budai irgalmasok kórházába szállították akkor, hol tegnapelőtt este hirtelen meghalt.

— **Megszökött szolgabíró.** Kinossy bényomást szült Trencsénmegye irányadó köreiben Brogyányi Árpád baáni szolgabírónak eltűnése. Urilábon élt, köztiszteltben állott, tisztelte, becsülte mindenki. A főispán a tisztújítások alkalmával vizsgálat alá vette különösen a pénzkezelőt tisztviselőket ügyvitelét. Ekkor kitűnt, hogy nevezett szolgabíró 7000 forint közpénzt elszámlatlanul hagyott. A vizsgálat megejtésekor Brogyányi tisztét megszökött. A vizsgálat 5200 forint elszámlázását konstata. Brogyányi elfogatására már megtették a szükséges intézkedéseket. — A kir. ügyész már nyomon jár; Brogyányi ugyanis levelet írt Nagy-Tapolcsányból (Nyitra m.) családjához és így valószínű, hogy a nyitravölgyi községek

egyikében tartózkodik, miután pénz nincs nála, hogy külföldre menekülhetne.

— **Egy német shooner hajótörése.** Az „Isla“ dán gőzhajó 16-án éjjel nagy vihart állott ki a tengeren. Reggel felé a kapitány elsüllyedt hajót pillantott meg a toronymagasságu hullámok között. A roncs alig látszott ki a vízből, de a kapitány észrevette, hogy az egyik törött árbócához egy ember van kötve, s azt a mentő csónakon a hajójára hozatta. A megmentett csak pár órai szorgos ápolás után nyerte vissza eszméletét és szavát. Matróz volt az „Alfréd“ nevű német shooneren, mely Memelből Stralsundba igyekezett. A viharban fölfordult a hajó, s mikor ismét visszazökkent rendes helyzetébe, Bollitz — ez a megmentett neve — látta, hogy csak maga maradt, a többi mind a tengerbe esett. A matróz az árbócához kötötte magát, s már három napot szenvedett éhen-szomjan mielőtt az „Isla“ ráakadt.

Csarnok.

Az én pipám.

(Egy írónok Sylvester-esti emlékei.)

Olyan karcsu volt, olyan szép volt, hogy mindjárt az első látáskor megszerettem.

Oly jól emlékszem; ezelőtt mintegy öt évvel történt Igazi téli nap volt; a hőmérő a 0 foknál alul mutatott.

Senki sem érezte ezt jobban mint én, dacára annak, hogy egy virginiaszivar tűzét hordám magammal. Mert notabene, nagyon érzékeny vagyok a légváltozás iránt; egy kis hideg, melyet más még nyári divattal gunyolt ki, reám már a téli gunyát erőlteti — és csekély meleg csaknem folytonos ivásra (kérem alássan, tessék elhinni — csak vizivásra) késztet.

Valóságos hivatalnoki vérmérséklet, pedig, — no de nem árurom el magamat.

Természetes tehát, hogy én a minus foku hőségben meglehetősen gyorsasággal siettem hazafelé; a kandalló „melegen“ hívó szavait vélém folytonosan hallani.

De mily boszúság! Valami utamat állja — bámulok — csupa szem vagyok — dermedt kezeim zsemben kotorásznak — szemem fölragyognak — csaknem a kirakatot gondolom ajtónak — végre meglelem az igazi ajtót — bejutok — rohanok az utamat álló felé — fizetek — és diadalérzettel teszem zsembembe az én pipámat.

*

Nem hiába tetszett meg nekem az én pipám.

Közös tulajdonságokkal birunk. Ő sem kedveli a hideget, — hisz „pipái“ rendeltetése melegnek lenni. De a tulmereg szintén bántja; nem akarja magát „bemoeskoltatni“ azon véleménnyel, hogy hirnevét tönkretesz, mert — izzad. A jó pipának nem szabad lágy — szívvel birni és ha avval mégis bir, akkor óvakodnia kell a gyakori erős „fölhevülés“től, nehogy az ilyen magformájú légyszívű embereknek szálmát fölkeltesse. Ennyire nem jut az én pipám már azért sem, mert a mértékletesség neki is, nekem is erényem: ergo — e tekintetben is megegyezünk.

De ki ne egyezne az én pipámmal?

Az a kedves arc, melyről az ártatlanság „fehér“je sugárzik reád, csakis rokonszenvedet keltheti föl.

De mi engemet még ezen ártatlanságnál is jobban vonz hozzá, az azon körülmény, hogy szórakozást és élvezetet nyújt nekem.

Mikor az otthon unalmassá kezd válni előttem, mikor ajkaim (bocsánatot kérek e kifejezésért) ásitásra nyílnak, — akkor oly résztevéleg tekint az a kedves pipa reám, mintha csak azt akarná mondani: Szánlak! Oh kérlek hallgass meg! Adok én ajkadnak más foglalkozást: Gyujts rá!

S én engedelmeskedem. Elkezdlek vele beszélgetni. Bodor füstje megtölti szobámat, különböző alaku karikatúrákat rajzolva. Ugy elnézem ezeket és oly hála-lásan tekintek az én pipámra, mely szórakoztatásom czéljából művészi alakokba önti röpködő lelkét.

Csak hogy az én pipám ritka jellem. Nem szereti a hálálkodást; hálás tekintetet el nem viselheti anélkül, hogy nyakig — el ne piruljon. És e pir arczáról el nem tűnik, sőt növekszik ez azon mérvben, amint hálállal ismét és ismét találkozik.

Ki tudja miért? Ki értheti a pipákat? Ki tudja, vajjon a pipa nem képes-e barátját szeretni — nem mint barátunkat szoktunk szeretni, hanem oly érzéssel, amelynek neve: szerelem? Es ki tudja, vajjon ama pir, mely pipád arczára borul, mindig bájosabbá téve azt; — mondom — ki tudja, hogy ezen pir nem az „izzó“ — szerelem rózsapirja-e?

Mindenesetre nagy igazságtalanság, hogy a pipa némának teremtett. Ezen tény megakadályozza a lélek-, illetve a pipa buvárokat abban, hogy a pipát tökéletesen megismerhessék, és megakadályozza a pipát abban, hogy a vele foglalkozó férfinak ezt mondhasa:

Nem hiába óhajtalak én tégedet szórakoztatni, boldogítani, — nem hiába tettelek én tégedet urammá, parancsolóm! — Oh tudod-e, mily érzelem szüli a szolgálai engedelmisséget? Ha tudod, — ha ismered azt a magasztos érzelmet, melytől áthatva még a bájos hölgy is azt uttogja hozzád: „Uram“, — akkor megértettél!

*

Mily gyönyörű vagy pipácskám!

Naponta jobban szeretlek. Tessék! még majd öregségünkre leszünk csakugyan szerelmesek egymásba.

Bizony öregségünk pipácskám — öregszel különösen te!

Milyen fekete vagy! Nemde ifjúságodat gyászolod? Gyászoljad! nem haragszom ezért, mert előttem minden kedves, amit te teszel. Rabszolgád vagyok, bár te vagy — fekete.

Nini! erre nem is gondoltam. Új bizonyíték, hogy te milyen jó lélek vagy.

Talán nem is gyászolom? Talán csak azért burkoltad testedet feketébe, hogy daczosan mondhasd nekem:

— Uram ne magyarázd félre a köztünk fönálló viszonyt! Lásd! Én vagyok a rabszolga!

Jól van! beleegyezem — csak ne haragudj pipácskám.

*

Hagyjatok engemet békében!

Ne zavarjatok! Nem látjátok, hogy vesztésemet siratom!?

Oh vesztés, most tudom, mi vagy te! Ezelőtt azt hittem, hogy a vesztésgből eredő fájdalom nem egyéb, mint az önérdék jalkiáltása. Kedveseink elvesztését siratjuk, mert e vesztés valamely reményünket hiusította meg. Az elvesztettnek szánjuk könyeinket, és — önmagunkat siratjuk. Ezt hittem ezelőtt.

De most, mikor a vesztés fájdalom marja az én szívemet is, látom, érzem, hogy ez a fájdalom nemcsak önmagamért, hanem fájdalom az elvesztett kedvesért is.

Hagyjatok tehát keseregni — ne gyonyolódjatok — ne jöjjetek hozzám közönyös arczotokkal! Ez elviselhetlenné tenné sebeimet. Hát lehet emberi szív, amelyet vesztésem hidegen hagyhat? Oh emberek, kihalt akkor az érzés szívetekből, ha ily vesztés meg nem indít titeket? Mert halljátok, kit vesztettem el — jöjjetek csoportosan — egy ember nem érdemi meg azt, hogy az ő kedvéért nevét kiejtsem — jöjjetek tehát sokan, nagyon sokan — és mondjátok, nem kell-e szívemnek megrepedni, ha — pipám eltörtött!?

Álarozos.

Nyiltér.*

Ellennyilatkozat.

A „Szegedi Híradó“ és a „Szegedi Napló“ tegnapi számában „több szegedi lisztkereskedő“ által aláírt nyilatkozatra, — amennyiben az személyemet érinti — válaszólag kijelentem, hogy én vasárnap, f. hó 23-án üzletemet, mit szomszédaim is igazolnak, zárva tartottam, kényszerűségből nyitottam ki, mivel egy vidéki bevőm lakásomon fölkeresve kért 2 klg. élesztő kiadására, nehogy kénytelen legyen másnap ismét a városba beküldeni — én tehát ezt tőle meg nem tagadhattam távozta után üzletemet azonnal bezártam.

A tisztelt közönségre bízom tehát ügyem megbírálását, vajjon ezen eljárásom egyezségünkkel annyira összeütközik-e, hogy másoknak jogot adjon nevemnek a nyilvánosság előtti meghurczoltatására?

Szegeden, 1883. december 28-án.

Engelsman József.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Felolós szerkesztő ENVEDI LUKÁCS.

ÉPES CSALÁDI LAPOK

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAPRA.

Felelős szerkesztő: KOMÓCSI LAJOS.

Lapunk — társai között legnagyobb elterjedésnek örvendő — immár hatodik évfolyamát éli. Múltán kívánatra

a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészet körében fölmerülő minden mozzanat.

Minden számhoz egy ivnyi külön regény melléklet könyvalakban. Havonként „Nővilág” című divatlap számtalan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap” is jár ingyenes mellékletkép. A boríték telve a komoly s tréfás talá-

A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap. Megjelen minden vasárnap, egészen ingyenes regénymelléklettel. — Külön (ingyen) „Divatlap” és külön (ingyen) „Gazdasági és háztartási lap.” — Gyönyörű jutalmaképek és rendkívüli kedvezmények.

Megjelen tizenegyszer példányban. Közvetlen előfizetők sok előnyben részesülnek.

fényes, színes borítékban Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A fölapon vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidebb regények, elbeszélések, rajzok életképek, humoreszkek; eredeti s más költemények,

nyok minden fájával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések” és „Feleletek”, „Ajánlatok” stb. részére a társalgó csarnok. A talányfejtők között gyönyörű olajnyom. képek (disz. arany ker.) regények stb. sorsoltatnak ki.

A legközelebbi évnegyedben külön regény-mellékletkép ismét kitűnő, cselekvénygazdag, érdekesítő fegyvert adunk MUTATVÁNYSZÁMOT A KIADÓHIVATAL KIVÁNATRA BÁRKINEK KÜLD BÉRMENTVE.

Előfizetési ár: egész évre 6 forint — félévre 3 forint — negyedévre 1 forint 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: Budapest, papnövelde-utca 8. sz. a.

Üzletmegnyitás.

A t. cz. közönség becses tudomására adom, hogy helyben, az aradi-utca 7. sz. a. levő Valló M. J. és társa urak féle

sajt-, vaj- és csemege-üzletet

átvettem és ezt egész ujonan berendezvén Budapesten több éven át tapasztalt gyakorlatom szerint, s törekedni fogok naponta friss osztrák és hegyi vaj, mindenféle sajtok, turók, conservált halmékek és különféle csemegék legjutányosabb és legpontosabb kiszolgáltatásával t. pártolóm minden igényeinek megfelelni.

910-4-4 Tisztelettel

Reichfeld Mór,

Nagybani megrendelések gyári árákon a legpontosabban eszközöltnék.

Ujévi ajándékok.

Alulirt ajánlja a nagyérdemű közönségnek

a kárász-utca új Madár-féle házban

levő, a jelenkor minden igényeinek megfelelő

TAJTPIPAMETSZŐ-ÜZLETÉT

pipák és szivarszípkák metszésére, monogram, czimer vagy műfagravványok alkalmazásával tajtékban és borostyánban, úgy minden javításokat, tisztításokat is elvállal izléses, szolid és gyors kivitelben jutányos árak mellett

Különösen ajánlom gazdag választékú kiszivott pipáimat.

Eladás nagyban és kicsinyben.

Vidéki megrendelések pontosan, jótállás mellett eszközöltnék, Monogrammal kívánt munkák 8 nappal előbb rendelve. A n. é. közönség minél számos megrendelését kérve maradok tisztelettel

SCHWARCZ FÜLÖP,

Szegeden, Kárász-utca, Madár-féle ház. (Ez előtt iskola-utca.)

Ujévi ajándékok.

Alkalmas ujévi ajándékok.

Tajtpipák, borostyán szivarszopókák, török csibukok

és minden e szakmába vágó dohányzó szerek dús-gazdag választékban

SCHVAB SIMON ÉS TÁRSA

tajtpipa raktárában

ISKOLA-UTCZA, POLITZER-féle SAROKHÁZBAN.

Monogrammok 8 nap alatt elkészíttetnek.

Gazdagon felszerelt szivartózdénkben mindig száraz szép készlet.

A hallatlan szerencséjéről híres bécsi „MERKUR” igérvényei minden húzásra kaphatók.

Alkalmas ujévi ajándékok.

A végelgyengülő aggastyán és fiatal emberek utolsó támasza.

Az én 80 éves férjem és én, ki most 74 éves vagyok, mindketten egész el valánk gyengülve s már régóta nem élünk, ha az oly rendkívül erősítő Hoff János-féle maláta kivonat egészésségi sör, melyet ajánlottak nekünk, nem használtuk volna és még mindig nem használnánk. Mi mindketten gyógyulásunkat s életünket csupán ezen erősítő maláta sörnek köszönhetjük, s a készítőnek ezennel legmélyebb hálánkat fejezzük ki. Saját kívánságunk ezen nyilatkozatot koros személyeknek s testi gyengeségben szenvedők érdekében nyilvánosságra hozni, s készek vagyunk szóbeli kérdézőkódokra felvilágosítást adni.

Ewald Sarolta, szül. Heinrich (neje a nyugdíjazott nyereg készítőnek a császári löstállóból), Moabit, Kirchstrasse 15. — Kérek küldeni 60 palack maláta sör és 15 zacskó maláta bombont.

Hoff János cs. k. udv. szállító urnak, kir. biztos tanácsos, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, magas rendek lovagja

FELTALÁLÓJA

747-14-11

s egyedüli készítője a Hoff János-féle maláta kivonatnak, legtöbb európai fejedelmek udvari szállítója Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2., iroda és gyári raktár: I. Graben Bräunerstrasse 8.

Hivatalos győgyelemtés.

Porosz király központi bizottság stb. Flensburgban: a Hoff János-féle maláta kivonat egészésségi sör igen kitűnő erősítő szerek bizonyult.

MAJOR WITTGE a porosz kir. „Lazareth” meghatalmazottja.

Figyelmeztetés utánzott ugynevezett maláta gyártmányok ellen.

Csak valódi a császárok és királyoktól és a legnagyobb orvosi tekintélyektől 57-szer kitüntetett és elismert Hoff János-féle maláta gyártmányok, ha a cs. kir. kereskedelmi törvényszékeknél Ausztriában és Magyarországon bejegyzett védjeggyel (a feltaláló arc képe) vannak ellátva. A nem valódi gyártmányoknál hiányzik a győgyerő és a Hoff János-féle készítmény s ezek az orvosok nyilatkozatai szerint az egészségre ártalmasak.

A valódi Hoff János-féle mell-maláta bonbonok kék papírba vannak. 2 forinton alul nem kúldetik.

Raktárak: Szegeden Kovács Albert gyógyszer. Tóth. Péter, Lausavics és Stojkovic ukránál. Osongrádon Thomka Gyula gyógyszer., Nagyikkindán Bothren Péter, Hm.-Vásárhelyen Kokovay Mátvás, Beregi Lajos, Makó Nagy Adolf gyógyszer., Kristóffy Ferenornél, Szabadkán Stojkovic Döme, Szagvár Török gyógyszer., Szent-Glaser Adolf gyógyszer., Zenta Kupka Géza gyógyszer., Zombor Galló Emil gyógyszer., Adán Popovits J. N., O-Beosén Petkovits G., Nagy-Beoskerék Schmitzler L.

A most bekövetkezett téli időnyre minden urhölgynek nélkülözhetetlen

ADIVATLAP!

Könyvkereskedésünkben előfizethető a január-márciusi évnegyedre és tovább:

Magyar Bazár 2 frt 50 kr.
Budapesti Bazár 2 frt 50 kr.
Hölgyek Lapja 2 frt 50 kr.
Berlini Bazár 1 frt 50 kr.Frauenzeitung, kiskiadás 1 frt 50 kr.
Frauenzeitung, nagykiadás 2 frt 55 kr.
Modenwelt — frt 75 kr.
Bécsi Férfidivatlap, szabók számára 2 frt 25 kr.

Azonkívül előfizethetni nálunk minden egyéb francia és német divatlapokra, tudományos és szépirodalmi folyóiratokra stb. eredeti áron és házhoz hordva. VIDEKI előfizetőinknek a lapokat bérmentve küldjük; a fenti árakhoz évnegyedenként azonban 30 kr. felülfizetendő. Előfizetések legkönnyebben postai utalványon eszközölhetők.

RENDKIVÜLI KEDVEZMÉNYEK! A nálunk előfizetett összes divatlapokhoz ezentul a lapokhoz tartozókon kívül rendkívüli ingyen mellékleteket adunk, u. m. jelmez-(costüm)-képet, mindennemű kézimunka mintákat, nevezetesen a közkedveltségű Canevasz-himzéshez szolgáló mintalapokat stbit.

A helybeli és vidéki nagyontisztelt urhölgyközönség szíves előfizetéseit kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

ENDRÉNYI L. és TÁRSA, könyv- és zeneműkereskedése SZEGEDEN.